

РЕШЕНИЕ

№ 34

гр. Ихтиман, 05.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ИХТИМАН, СЕДМИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: БОРИС Д. ЦАРЧИНСКИ

при участието на секретаря Надя Н. Борисова
като разгледа докладваното от БОРИС Д. ЦАРЧИНСКИ Административно наказателно дело № 20241840200014 по описа за 2024 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл.от ЗАНН.

Същото е образувано по жалба от Ж. С. Ж., чрез адв. М. В. против Наказателно постановление № 23-1204-001426/28.08.2023 г., издадено от Началник група в Сектор „Пътна полиция“ на ОДМВР – София, с което на Ж. С. Ж., ЕГН *****, за нарушение на чл. 58, т. 3 от ЗДвП на основание чл. 178ж, ал. 1, пр. 1 от ЗДвП е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 1000 лева и наказание „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 3 месеца.

С жалбата се иска отмяна на наказателното постановление, като се твърди, че причината за движение в аварийната лента е технически проблем на автомобила, който е нямал мощност поради запушена горивна система на МПС.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява. Представлява се от адв. М. В., който поддържа жалбата и моли за отмяна на обжалваното НП. Сочи, че от събраните в хода на производството доказателства – фактура, сервизна поръчка и от показанията на разпитания друг служител на същото дружество, се установява, че автомобилът е имал техническа неизправност.

Въззиваемата страна не изпраща представител в съдебно заседание, като в писмено становище моли жалбата да бъде оставена без уважение. Направено е и възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение от жалбоподателя при евентуално уважаване на жалбата му.

Съдът като се съобрази с представените по делото доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

На 29.06.2023 г., около 16.59 ч., на АМ Тракия, в района на 56 км, в посока от гр. Пловдив към гр. София, жалбоподателят управлявал автомобил Мерцедес Аксор с рег. № *, собственост на „*“ ЕООД.

По време на движение автомобилът започнал да губи мощност и не позволявал движение със скорост повече от 20-30 км/ч. Проблемът наложил навлизане в аварийната лента.

Автомобилът на жалбоподателя бил възприет от компетентните органи, които след извършена проверка преценили, че е налице извършено нарушение и му съставили акт за установяване на административно нарушение (АУАН) за извършено нарушение по чл. 58, т. 3 от ЗДвП.

След проверката св. * С., служител на дружеството – собственик на автомобила „*“ ЕООД закарал автомобила няколко пъти до сервиз, като била сменена турбината и ремонтирана горивната система, но камионът продължил да губи мощност. Едва след два-три месеца в третия различен сервиз камионът бил ремонтиран.

Въз основа на АУАН е издадено и обжалваното НП, с което за нарушение на чл. 58, т. 3 от ЗДвП на основание чл. 178ж, ал. 1, пр. 1 от ЗДвП е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 1000 лева и наказание „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 3 месеца.

Описаната фактическа обстановка съдът прие за установена след анализа на събраните по делото писмени доказателства – сервизна поръчка, фактура за сервизна услуга, картон на НП, сведение от жалбоподателя, справка за собственост на МПС, заповеди за компетентност, справка за нарушител/водач, както и на гласните доказателствени средства – показанията на свидетелите Н., Я. и С.. Доказателственият материал в по-голямата си част е последователен и непротиворечив, поради което съдът му даде вяра изцяло.

Основното противоречие в гласните доказателствени средства е касателно това имало ли е повреда и движело ли се е по-бавно от останалия тежкотоварен трафик ППС, управлявано от жалбоподателя. По отношение на тези обстоятелства съдът не кредитира показанията на актосъставителя - св. Н. и свидетеля по акта – св. Я.. Актосъставителят в показанията си заявява, че не си спомня подробности във връзка със съставения АУАН, както и че не си спомня с каква скорост се е движил камиона. Заявява, че в този участък от магистралата принципно тежкотоварния трафик се движи бавно заради релефа. Свидетелят по акта от своя страна също заявява, че няма спомен за случая, но заявява, че ако има някаква авария в автомобил, то се взема сведение от водача за причината и той има разрешение да се движи до първата отбивка. В случая е имало снето сведение от водача, в което той е заявил, че повреда в автомобила е наложила движението в аварийната лента с по-ниска скорост. Заявеното от жалбоподателя в това сведение е „оспорено“ от актосъставителя в издадена от него докладна записка (л. 35 от делото). Липсата на спомен и неопределеността в показанията на свидетелите съдът отдава на изминалия период от време и многото на брой подобни проверки, които са част от дейността им като служители на ОДМВР -София.

Показанията на актосъставителя и свидетеля по акта, както и изготвената от актосъставителя докладна записка се опровергават от

показанията на св. * С., който работи като шофьор в същото дружество като жалбоподателя и лично е карал процесния камион на ремонт в автосервиз. Показанията на св. С. се подкрепят, както от сведението от жалбоподателя, снето в деня на съставяне на АУАН (л. 34 от делото) и от представените на л. 6-9 от делото фактура и сервизна поръчка, според които в периода 04.09.2023 г. – 08.09.2023 г. е извършена диагностика и ремонт на горивната система на процесния автомобил.

При така описаната фактическа обстановка, съдът намира за установено от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН и е процесуално **ДОПУСТИМА**. Разгледана по същество е **ОСНОВАТЕЛНА**.

Преди съдът да направи проверка на материалната законосъобразност на обжалваното наказателно постановление, същият дължи проверка дали издаденото НП отговаря на процесуалните изисквания на закона. В този смисъл следва да се отбележи, че обжалваното НП е издадено от материално компетентно лице по смисъла на закона, доколкото по делото е приложен документ, удостоверяващ компетентността му. Същевременно НП е издадено при съблюдаване на визириания в разпоредбата на чл. 34, ал. 3 ЗАНН давностен срок.

При направения самостоятелен анализ на събраните по делото доказателства настоящият съдебен състав счита, че по делото не се доказва по безспорен начин виновно извършено нарушение по чл. 58, т. 3 ЗДвП от страна на жалбоподателя.

Разпоредбата на чл. 58, т. 3 ЗДвП забранява на водачите на ППС при движение по автомагистрала да се движат или спират в лентата за принудително спиране, освен при повреда на пътното превозно средство, както и при здравословни проблеми на водача или пътниците в превозното средство. В случаите, когато водач на ППС се движи в лентата за принудително спиране по автомагистрала, без да са налице изключенията, посочени по-горе, санкционната норма на чл. 178ж ал. 1 ЗДвП предвижда наказания лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от три месеца и глоба 1000 лева.

Съдът намира, че в случая не е доказана липсата на едно от изключенията, предвидени в чл. 58, т. 3 от ЗДвП, а именно - повреда на пътното превозно средство. От събраните доказателства липсата на повреда на МПС не се установява по безспорен начин.

В конкретния случай се установи, че жалбоподателят се е движел в лентата за принудително спиране при наличие на едно от изключенията на горепосочената разпоредба - повреда на пътното превозно средство, непозволяваща движение със скорост повече от 30 км/ч, поради повреда в горивната му система. Състоянието на автомобила не е позволявало движение с необходимата за автомагистрала скорост и е създавало опасност за движението, поради което автомобилът се е движил с ниска скорост и в аварийната лента. Впоследствие автомобилът бил закаран в няколко автосервиза, където му е извършен ремонт.

При тези обстоятелства следва да се приеме, че са налице обективни причини жалбоподателят да се движи в аварийната пътна лента - поради

повреда на МПС. Налице е било едно от изключенията, посочени в чл. 58, т. 3 ЗДвП, поради което вмененото нарушение се явява недоказано от обективна страна.

Предвид неправилното приложение на материалния закон обжалваното НП се явява незаконосъобразно и подлежи на отмяна.

При този изход на спора, право на разноски се поражда за жалбоподателя, чиято жалба е основателна. От процесуалния представител на жалбоподателя е представен договор за правна защита и съдействие и е направено искане за присъждане на сторените в производството разноски. Така направеното искане е основателно и следва да бъдат присъдени направените от жалбоподателя разноски на стойност от 500 лева за адвокатско възнаграждение. Направеното от ответната по жалбата страна възражение за прекомерност е неоснователно, тъй като размерът на претендираното адвокатско възнаграждение е минималния предвиден, съгласно чл. 18, ал. 4 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения и същият съответства на правната и фактическа сложност на делото.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 от ЗАНН съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 23-1204-001426 от 28.08.2023 г., издадено от Началник група в Сектор „Пътна полиция“ на ОДМВР - София, с което на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 178ж, ал. 1, пр. 1 от ЗДвП на Ж. С. Ж., ЕГН *****, с адрес: гр. София, ж.к. Дружба № 84, вх. Г, ет. 7, ап. 87, са му наложени административни наказания „глоба“ в размер 1000 лв. и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 3 месеца, за нарушение по чл. 58, т. 3 ЗДвП, като **НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО**.

ОСЪЖДА ОДМВР – София, да заплати на Ж. С. Ж., ЕГН *****, с адрес: гр. София, ж.к. Дружба № 84, вх. Г, ет. 7, ап. 87, сумата от 500 лв. (петстотин лева), представляваща сторените разноски за адвокатско възнаграждение по делото, на основание чл. 63д, ал. 1 ЗАНН, във връзка с чл. 143, ал. 1 АПК, във връзка с чл. 18, ал. 4 от НМРАВ.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – София област в четиринадесетдневен срок от съобщаването му на страните на основанията, предвидени в НПК и по реда на глава XII от АПК.

Съдия при Районен съд – Ихтиман: _____